

Κ. ΓΚΟΥΜΑΣ ΚΑΙ Κ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ ΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ
«ΜΕΓΑΛΟ ΕΡΓΟ» ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «Ε»

ΑΧΕΛΩΟΣ: Ευχή ή κατάρρα;

Δημοσίευση: 18 Ιαν 2014 21:24

Παρουσίαση: Δημ. Χατζηευθυμίου

Εκτροπή Αχελώου: Εδώ και χρόνια το «μεγαλύτερο μεγάλο» έργο της Θεσσαλίας. Ένα έργο, με αρχή, συνέχεια, αλλά χωρίς -ορατό- τέλος. Και παρότι βρισκόμαστε δεκαετίες μετά τη σύλληψη και την έναρξη κατασκευής όσων οι μελέτες προέβλεπαν, δεν έχουμε λύσει ακόμη το πρωταρχικό: την αναγκαιότητά του.

Στις όχθες του Ασπροποτάμου, κάθονται, χρόνια τώρα, υπερασπιστές και κατήγοροι της ιδέας της εκτροπής, ανταλλάσσοντας επιχειρήματα και

προκαλώντας δικαστικές αποφάσεις αλλά και ενέργειες που έχουν επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την πρόοδό της.

Απέναντι λοιπόν στις ερωτήσεις της «Ε», ο περιφερειακός σύμβουλος Θεσσαλίας, επικεφαλής της παράταξης «Θεσσαλία της Αλληλεγγύης και της Οικολογίας» κ. Κ. Πουλάκης και ο γεωπόνος κ. Κ. Γκούμας πρώην πρόεδρος του παραρτήματος του ΓΕΩΤΕΕ, διευθυντής της ΔΕΒ Λάρισας και επί σειρά ετών γραμματέας της επιτροπής για την εκτροπή του Αχελώου.

- Ο κ. Πουλάκης, δηλώνει ότι η εκτροπή του Αχελώου «όχι μόνο δεν υπηρετεί τη βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά επιπλέον - στηρίζοντας ακριβώς το μοντέλο της εντατικής, υδροβόρας γεωργίας - υπονομεύει και τις αναπτυξιακές προοπτικές της ίδιας της Θεσσαλικής αγροτικής οικονομίας».

Εκτιμά ότι για πρώτη φορά το ΣΤΕ, με την πρόσφατη απόφασή του, μπαίνει στην ουσία του ζητήματος και δεν περιορίζεται σε τυπικούς λόγους ακυρότητας, ενώ θεωρεί «αυτονόητη την άμεση ακύρωση όλων των σχετικών έργων και στροφή σε καλλιέργειες μη υδροβόρες αλλά εξίσου, αν όχι πιο αποδοτικές, από τις σημερινές».

- Ο κ. Γκούμας πιστεύει ότι το έργο αυτό «με τον πολλαπλό χαρακτήρα του και την κατεξοχήν υδροενεργειακή σημασία του, σαφώς και υπηρετεί τη βιώσιμη ανάπτυξη, ενώ δεν υπολείπεται σε σημασία η γεωργική του αναπτυξιακή διάσταση, η οποία όμως εξαρτάται αποκλειστικά από τα ενεργειακά έργα.

Δεν υπάρχει, σημειώνει θέμα ακύρωσης, ματαίωσης ή εγκατάλειψης, ενώ οι εναλλακτικές προτάσεις που έχουν ακουσθεί, είναι βέβαιο ότι δεν μπορούν να καλύψουν τις αρδευτικές ανάγκες της Θεσσαλίας».

ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

1. Από τις δηλώσεις-ανακοινώσεις των δύο πλευρών (δηλαδή όσων υποστηρίζουν την εκτροπή και εκείνων που την αντιμάχονται), προκύπτει εντελώς διαφορετική ανάγνωση της πρόσφατης απόφασης του ΣΤΕ. Ανεξάρτητα από αυτό, η αίσθησή σας είναι ότι οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας έχουν στόχο να προωθήσουν το έργο βάζοντάς το όμως «στο σωστό αυλάκι», ή κινούνται στην κατεύθυνση της ματαίωσής του;

2. Από τη νομική πάμε στην οικονομική διάσταση. Ποια είναι η μεγαλύτερη ζημιά: Το γεγονός ότι ένα τόσο μεγάλο έργο «σέρνεται» επί δεκαετίες και επομένως έχει πλέον απωλέσει την έννοια του οφέλους με την οποία επενδύθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '80 ή ότι έχει κατασκευαστεί τόσο μεγάλο τμήμα του ώστε η συνέχιση και ολοκλήρωσή του να αποτελεί πια μονόδρομο;

3. Είναι έργο αναπτυξιακό; Υπηρετεί τη βιώσιμη ανάπτυξη, την οποία θαρρώ πρεσβεύουμε και επιδιώκουμε όλοι μας ως Θεσσαλοί; Έχει περιβαλλοντική διάσταση ή κινείται στον αντίποδα αυτής εξυπηρετώντας μόνο αρδευτικές ανάγκες μιας υδροβόρας γεωργίας;

4. Αν τελικά το έργο ματαιωθεί, με βάση τις αρδευτικές (αλλά και υδρευτικές ανάγκες) της Θεσσαλίας, υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις; Εφόσον - αντίθετα- η μερική εκτροπή ολοκληρωθεί ποιες νομίζετε ότι θα είναι οι επιπτώσεις του;

Κ. Γκούμας: υπηρετεί τη βιώσιμη ανάπτυξη

1. Ο ρόλος του ΣΤΕ είναι συγκεκριμένος: Εξετάζει προσφυγές που υποβάλλονται από όσους διαφωνούν με ενέργειες και αποφάσεις κρατικών φορέων (π.χ. μια υπουργική απόφαση που ορίζει τους όρους για την προστασία του περιβάλλοντος από την κατασκευή ενός έργου). Εάν λοιπόν κατά την κρίση του οι αποφάσεις της Διοίκησης δεν είναι νόμιμες, προβαίνει σε ακύρωσή τους και ουσιαστικά προσδιορίζει τις παραλείψεις της Διοίκησης στα επίδικα έργα. Το ΣΤΕ δεν είναι ένας κρατικός φορέας που έχει δυνατότητα να αποφασίζει ποια έργα θα γίνουν στη χώρα και ποια δεν θα γίνουν. Αυτό ισχύει απόλυτα και για τα έργα Μεσοχώρας, Συκιάς και σήραγγας όπως άλλωστε αποδεικνύει και η μέχρι σήμερα πρόοδός τους.

Στο πλαίσιο λοιπόν του ρόλου του το ΣΤΕ, τα τελευταία 25 χρόνια αντιμετώπισε, με αφορμή τα έργα Άνω Αχελώου, πληθώρα προσφυγών, με πολλές αιτιάσεις για ακύρωση αποφάσεων κυρίως διοικητικού και περιβαλλοντικού χαρακτήρα. Πλήθος αιτιάσεων που περιέχονταν σε εκείνες τις προσφυγές απορρίφθηκαν. Τρεις όμως αιτιάσεις έγιναν αποδεκτές από το ΣΤΕ.

Ειδικότερα δέχθηκε:

α) την υποχρέωση του Υπουργείου Δημοσίων Έργων να εκπονήσει συνθετική μελέτη για το σύνολο των έργων (1994), β) την προστασία του μοναστηριού Αγ. Γεωργίου στο Μυρόφυλλο Τρικάλων (2000) και γ) την υποχρέωση εφαρμογής της οδηγίας 60/2000 (Ε.Ε) για εκπόνηση των Σχεδίων Διαχείρισης κατά υδατική λεκάνη (2005).

Αυτή τη στιγμή που συζητάμε όλες αυτές τις απαιτήσεις του ΣΤΕ, τις εφάρμοσε σταδιακά η Διοίκηση και έτσι τα έργα προχώρησαν και είτε ολοκληρώθηκαν (ΥΗΕ Μεσοχώρας), είτε προχώρησαν σε μεγάλο βαθμό (ΥΗΕ Συκιάς 65% φυσικό αντικείμενο, σήραγγα Πευκοφύτου 85%). Άλλωστε από το 1993 που δρομολογήθηκαν τα έργα, στη διάρκεια των 250 μηνών μόνο κατά τους 110 εκτελούντο εργασίες, λόγω αναστολών και καθυστερήσεων κυρίως από το ΣΤΕ.

Τώρα σε ό,τι αφορά στην πρόσφατη απόφαση: Η προσφυγή είχε υποβληθεί πριν από 7 χρόνια! Πολλά από όσα τότε ίσχυαν σήμερα δεν ισχύουν. Συγκεκριμένα:

α) Ήδη εφαρμόστηκε η οδηγία 60/2000 και ήδη εγκρίθηκαν τα Σχέδια Διαχείρισης,

β) η ποσότητα μεταφοράς από 600 εκ. κυβικά περιορίστηκε στα 250 εκ. κυβικά και

γ) οι πρόσθετες απαιτήσεις για περιβαλλοντικές μελέτες, λόγω ένταξης της Συκιάς σε περιοχή Natura, ήδη εκπονούνται.

Υπό το πρίσμα των εξελίξεων αυτών, απομένει οι αρμόδιοι (Υπουργείο υποδομών, ΥΠΕΚΑ, ΔΕΗ κ.α.) να προσαρμόσουν, ως οφείλουν, τις ενέργειές τους για την επανεκκίνηση των έργων Συκιάς και σήραγγας και την απεμπλοκή του ΥΗΕ Μεσοχώρας, που αναμένει εδώ και 12 χρόνια το «πράσινο φως» για τη λειτουργία του.

2. Η οικονομική διάσταση εξετάζεται υπό το πρίσμα του βασικού σκοπού-στόχου των έργων, που είναι η παραγωγή ενέργειας.

Η υδροηλεκτρική ενέργεια λοιπόν αποτέλεσε τη βάση για τον σχεδιασμό και τη δρομολόγηση των έργων του Άνω Αχελώου, του οποίου τα νερά, μετά την παραγωγή ενέργειας, οδηγούνται προς περαιτέρω αξιοποίηση στη λίμνη Κρεμαστών (Αιτωλοακαρνανία).

Γενικά, χωρίς την ενεργειακή διάσταση δεν θα μπορούσε καν να γίνει συζήτηση για μεταφορά στον κάμπο. Η γεωργική διάσταση εξαρτάται αποκλειστικά από τα έργα παραγωγής ενέργειας. Το αντίστροφο δεν ισχύει.

Επιπλέον η ενέργεια είναι αυτή που καθορίζει τη βιωσιμότητα μιας τέτοιας επένδυσης και η παραγωγή ενέργειας υψηλής αξίας επιφέρει τη - σχετικά γρήγορη - απόσβεση της δαπάνης κατασκευής. Παράλληλα η κατάλληλη προσαρμογή του σχεδιασμού, ώστε δυνητικά να υπηρετείται και η ιδέα της μεταφοράς ενός μέρους των νερών για τη γεωργία, εκτός από την προφανή βελτίωση των οικονομικών δεικτών, μπορεί να επιφέρει τη μεγιστοποίηση για τη Θεσσαλία του κοινωνικού οφέλους από τα έργα, ταυτόχρονα με τη βελτίωση των συνθηκών του περιβάλλοντος (Πηνειός, υπόγεια νερά, ύδρευση).

Σε ό,τι αφορά τώρα στη Συκιά και τη σήραγγα, πράγματι αποτελεί μονόδρομο η ολοκλήρωσή τους ώστε να αποσβεστούν και να μας δώσουν την πολύτιμη ηλεκτρική ενέργεια. Αντιλαμβανόμαστε το πάθος όσων είτε τοποθετούνται ανοιχτά κατά των Υδροηλεκτρικών έργων (π.χ. Οικολόγοι-Πράσινοι), είτε συγκεκριμένα αντιμάχονται λυσσαλέα την υδροηλεκτρική ενέργεια, προφανώς υπέρ κάποιων άλλων ανταγωνιστικών μορφών ενέργειας. Ορισμένοι μάλιστα δεν συγκρατούν το πάθος τους προτείνοντας ακόμη και την κατεδάφιση των έργων!

Δυστυχώς οι «πολεμικές κραυγές» περίσσεψαν κατά τις τελευταίες μέρες (δες ανακοίνωση WWF με τίτλους όπως «"Νίκη" η απόφαση», «"να λογοδοτήσουν" οι αρμόδιοι» κ.ο.κ.

Φυσικά όλα αυτά συμβαίνουν με την επίκληση της προστασίας του περιβάλλοντος, που χρησιμοποιείται ως «φύλλο συκής» για τις πραγματικές τους επιδιώξεις.

3. Η περιβαλλοντική προστασία και η βιώσιμη ανάπτυξη, μαζί με την προϋπόθεση της κοινωνικής συνοχής, συνθέτουν ένα δύσκολο πρόβλημα ισορροπίας μεταξύ τους.

Στην περίπτωση μας, το έργο αυτό με τον πολλαπλό χαρακτήρα του και την κατεξοχήν υδροενεργειακή σημασία του, σαφώς και υπηρετεί τη βιώσιμη ανάπτυξη, χωρίς να υπολείπεται σε σημασία και η γεωργική διάσταση του, ως προς τις αναπτυξιακές δυνατότητες που έχει.

Σε ό,τι αφορά στην «περιβαλλοντική διάσταση» τα πράγματα είναι απλά: Τα έργα αυτά επιβαρύνουν το περιβάλλον όσο και όλα τα άλλα 25 ΥΗΕ έργα στη χώρα μας και πολλές δεκάδες χιλιάδες αντίστοιχα έργα στην Ευρώπη και τον πλανήτη.

Είναι όμως προφανής η ανάγκη να συνεννοηθούμε αν θέλουμε ενέργεια και πόση από τα ΥΗΕ, καθώς και τι θέλουμε για τη γεωργία. Εάν αποδεχθούμε τη λογική μιας γεωργίας ελλειμματικής σε νερό, τότε τα έργα θα λειτουργήσουν μόνο ως υδροηλεκτρικά. Εάν αποδεχθούμε όμως την ανάγκη κάλυψης του υδατικού ελλείμματος στη Θεσσαλία και την ιδέα προώθησης δυναμικών καλλιεργειών στον κάμπο, στο πλαίσιο μιας Εθνικής Στρατηγικής, τότε θα αξιοποιήσουν μικρό ποσοστό νερού (περίπου 15%) από τον ταμιευτήρα Συκιάς και θα καλύψουν πλήρως τις αγροτοδιατροφικές ανάγκες (σε συνθήκες οικονομικής κρίσης). Υπενθυμίζω ότι στη Θεσσαλία έχει ήδη σημειωθεί πρόοδος σε ό,τι αφορά στην εξοικονόμηση νερού, με τη συνειδητοποίηση από τους χρήστες-αγρότες της οικονομικής και περιβαλλοντικής αξίας του νερού. Εντούτοις θα πρέπει να ενταθούν οι προσπάθειες στο μέλλον, τόσο με διαρκή ενημέρωση-εκπαίδευση και κίνητρα στους χρήστες (στάγδην, γεωργία ακριβείας), όσο και με διοικητικές και θεσμικές παρεμβάσεις (ενιαίος φορέας διαχείρισης, κ.α.).

4. Θέμα ακύρωσης από το ΣΤΕ δεν τίθεται εκ του ρόλου του. Ομοίως θέμα ματαίωσης ή εγκατάλειψης δεν τέθηκε ούτε από παλαιότερες κυβερνήσεις, ούτε τίθεται από τη σημερινή κυβέρνηση. Σε ό,τι αφορά στις λεγόμενες «εναλλακτικές» λύσεις είναι προφανές ότι η ενεργειακή διάσταση του έργου δεν προσφέρεται για επιλογές ΥΗ έργων σε άλλα σημεία. Την ενέργεια είτε τη θέλουμε, είτε όχι. Μέσες λύσεις δεν υπάρχουν. Εκτός εάν αντί των ΑΠΕ και

τα ΥΗΕ επιλέγαμε κάτι άλλο (π.χ. λιγνίτη, πυρηνική ενέργεια, εισαγόμενο φυσικό αέριο κ.ο.κ.).

Οι εναλλακτικές προτάσεις που έχουν ακουσθεί, με τα λεγόμενα μικρά έργα και την εξοικονόμηση νερού - χωρίς τη μεταφορά νερού από τον Αχελώο - είναι βέβαιο ότι δεν μπορούν να καλύψουν τις αρδευτικές ανάγκες της Θεσσαλίας. Δεν υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις που να τεκμηριώνονται επιστημονικά, οικονομικά, χρονικά και στη βάση της κοινής λογικής. Θα μπορούσα να αποδείξω με στοιχεία όλα τα παραπάνω - ίσως με μία άλλη ευκαιρία - δεν θέλω όμως να καταχραστή περισσότερο τον χώρο που μας παραχωρεί η φιλόξενη εφημερίδα «Ελευθερία», η οποία απλόχερα φιλοξενεί διαχρονικά τις απόψεις μας, σε αντίθεση με τα κεντρικά ΜΜΕ που έχουν αποκλείσει τις απόψεις μας.

Κ. Πουλάκης : Υπονομεύει αναπτυξιακές προοπτικές

1. Επιτρέψτε μου εισαγωγικά να επισημάνω ότι όχι μόνο η απόφαση του ΣΤΕ, αλλά και το ίδιο το έργο της εκτροπής παρουσιάζεται - σκοπίμως - στους πολίτες της Θεσσαλίας κατά τρόπο που απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Αποσιωπάται πλήρως ότι το έργο που σήμερα αποκαλείται «εκτροπή του Αχελώου» έχει αναθεωρηθεί πολλές φορές από τη δεκαετία του 1950 μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα να πρόκειται πλέον για ένα έργο που έχει αποσυνδεθεί από την άρδευση του Θεσσαλικού κάμπου, ως πρωταρχική προτεραιότητα, αφού εξάλλου έχει μειωθεί δραστικά και η ποσότητα ύδατος που προβλέπεται να μεταφερθεί. Οι υποτιθέμενες λοιπόν πολλαπλές αναγνώσεις των δικαστικών αποφάσεων δεν είναι παρά μία συστηματική προσπάθεια απόκρυψης της πραγματικότητας, εκ μέρους όσων έχουν επενδύσει πολιτικά στην εκτροπή, κόντρα στα πραγματικά συμφέροντα του περιβάλλοντος και των ίδιων των αγροτών της περιοχής μας.

Παρότι, λοιπόν, δεν νομίζω ότι χρήζει ερμηνείας η νομολογία του ΣΤΕ, έχει αξία να επισημανθεί το εξής: Η τελευταία απόφαση, η έβδομη - αν δεν κάνω λάθος - κατά σειρά που δικαιώνει όσους αντιτίθενται στην εκτροπή, σε έναν δικαστικό αγώνα που κρατά πάνω από 20 χρόνια, είναι η πρώτη που μπαίνει στην ουσία του ζητήματος και δεν περιορίζεται σε τυπικούς λόγους ακυρότητας. Από όσα γνωρίζουμε ως τώρα, το ΣΤΕ έκρινε ότι η εκτροπή αντίκειται ευθέως στην αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης, αφού παραβιάζει τις κοινοτικές οδηγίες για τους οικοτόπους και σωρεία άλλων κανόνων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, προκαλώντας εκτεταμένη βλάβη σε περιοχή που περιλαμβάνεται στο δίκτυο Natura 2000. Το ΣΤΕ, επομένως, δεν επισημαίνει απλώς επιμέρους αδυναμίες του έργου, που θα μπορούσαν ενδεχομένως να διορθωθούν, αλλά αντίθετα προβαίνει σε μία, θα έλεγα, συνολική αμφισβήτηση της ίδιας της λογικής που διέπει την εκτροπή.

2. Καταρχήν, κατά τη γνώμη όχι μόνο τη δική μας, αλλά και ειδικών επιστημόνων, του ΣΤΕ και άλλων αρμόδιων φορέων, το συγκεκριμένο έργο ουδέποτε είχε προοπτική να προσκομίσει πραγματικά και μακροπρόθεσμα οφέλη στην περιοχή μας. Ως προς δε τα τεράστια ποσά που έχουν πράγματι σπαταληθεί ήδη, αυτό έγινε εν γνώσει εκείνων που προωθούσαν την εκτροπή ότι πρόκειται για ένα έργο που κατ' επανάληψη ακυρώθηκε δικαστικά και είναι τύποις και ουσία παράνομο και περιβαλλοντικά εγκληματικό. Μόνος στόχος τους ήταν ακριβώς να δημιουργήσουν τετελεσμένα και την αίσθηση του μονόδρομου, γεγονός αδιανόητο όταν μιλάμε για τη βιωσιμότητα ολόκληρων περιοχών και την υπονόμηση της ποιότητας ζωής και της αναπτυξιακής προοπτικής τους.

Και, στο σημείο αυτό, θα ήθελα να επισημάνω ότι, κατά την εκτίμησή μας, η μεγαλύτερη ζημιά που προκάλεσε στη Θεσσαλία η προσκόλληση στο ψευδεπίγραφο και απατηλό όραμα της εκτροπής του Αχελώου ήταν η ματαιώση και η τρόπον τινά «ποινικοποίηση» κάθε άλλης συζήτησης. Ποτέ η τοπική κοινωνία δεν συζήτησε - και όσοι το επιχείρησαν στοχοποιήθηκαν - για άλλους εναλλακτικούς τρόπους διαχείρισης και εμπλουτισμού των υδατικών πόρων της Θεσσαλίας, ούτε και για τον αναγκαίο αναπροσανατολισμό του τρόπου, της τεχνολογίας και του είδους των καλλιεργειών, ώστε και η υδατική ζήτηση να περιοριστεί στις φυσικές δυνατότητες της περιοχής, όπως σε όλα τα προηγμένα κράτη της γης, αλλά και η Θεσσαλική αγροτική οικονομία να βελτιώσει τις προοπτικές και τις επιδόσεις της. Όπως καταλαβαίνετε, πρόκειται για μία ευθεία υπονόμηση της αναπτυξιακής προοπτικής της περιοχής, στο όνομα μίας καταστροφικής «Μεγάλης Ιδέας», στην οποία κάποιοι κράτησαν δέσμια μία ολόκληρη περιφέρεια επί δεκαετίες.

3. Όπως είπαμε ήδη, το ίδιο το ΣΤΕ έκρινε ότι η εκτροπή του Αχελώου παραβιάζει την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης. Επειδή δε, όπως σωστά επισημάνατε, όλοι λίγο-πολύ μιλούν για την ανάπτυξη και με δεδομένο ότι η παράταξή μας και συνολικά όσοι αντιδρούσαμε στην εκτροπή έχουμε κατ' επανάληψη θεωρηθεί «εχθροί ανάπτυξης», έχει νομίζω αξία επιτέλους να συζητήσουμε σοβαρά και συγκροτημένα τι εννοούμε αναφερόμενοι σε αυτή. Εκτός και αν δεχτούμε ότι οι Σύμβουλοι της Επικρατείας, το Εργαστήριο Υδρολογίας και Ανάλυσης Υδατικών Συστημάτων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, οι Ευρωπαίοι Δικαστές, ο πρώην επίτροπός μας στην ΕΕ, κ. Δήμας, και τόσοι άλλοι εχθρεύονται όλοι την ανάπτυξη.

Λόγου χάρη, για μας - και εκ του ίδιου του ορισμού της - η βιώσιμη ανάπτυξη έχει δύο αδιαπραγμάτευτες διαστάσεις. Η πρώτη είναι η κοινωνική. Δεν μπορούμε να μιλάμε για βιώσιμη ανάπτυξη, εάν τα οφέλη της δεν κατανέμονται σε όλη την κοινωνία, εάν η οικονομική μεγέθυνση ενός κλάδου ή μίας περιοχής στηρίζεται στην υποβάθμιση ή την καταστροφή μίας άλλης. Η δεύτερη είναι η

χρονική, αφού δεν νοείται βιωσιμότητα χωρίς να βλέπουμε τη «μεγάλη εικόνα» και τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματα κάθε έργου ή δραστηριότητας.

Με την έννοια αυτή λοιπόν, θα έλεγα πως η εκτροπή του Αχελώου όχι μόνο δεν υπηρετεί τη βιώσιμη ανάπτυξη σε καμία περίπτωση, αλλά επιπλέον - στηρίζοντας ακριβώς το μοντέλο της εντατικής, υδροβόρας γεωργίας - υπονομεύει και τις αναπτυξιακές προοπτικές της ίδιας της Θεσσαλικής αγροτικής οικονομίας.

4. Καταρχάς, θα πρέπει να υπενθυμίσω ότι στη Διαχειριστική Μελέτη για το Υδατικό Διαμέρισμα Θεσσαλίας, που συζητήθηκε τον περασμένο Απρίλιο και στο Περιφερειακό Συμβούλιο, οι ίδιοι οι μελετητές του ΥΠΕΚΑ προτείνουν - εκτός του κυρίαρχου - και άλλα δύο σενάρια, τα οποία αντιμετωπίζουν με ικανοποιητικό τρόπο το υδατικό έλλειμμα της Θεσσαλίας, χωρίς να περιλαμβάνουν το έργο της εκτροπής του Αχελώου και χωρίς να υποθέτουν την παραμικρή μείωση των αρδευόμενων εκτάσεων. Άρα λοιπόν, όχι μόνο υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις, αλλά έχουν διατυπωθεί ακόμα και από τα πλέον αρμόδια χείλη, ασχέτως του αν δεν προτιμήθηκαν για λόγους μικροπολιτικούς.

Και για να έρθω με συντομία στη δική μας πρόταση, την οποία καταθέσαμε ξεκάθαρα εξ αρχής. Θεωρούμε αυτονόητη - πολλώ δε μάλλον υπό το πρίσμα των τελευταίων εξελίξεων - την άμεση ακύρωση όλων των σχετικών έργων και τη μεταστροφή στα ήπια υδραυλικά έργα, στο πλαίσιο ενός ολοκληρωμένου σχεδίου διαχείρισης των πόρων του υδατικού διαμερίσματος της Θεσσαλίας με διευθέτηση των ισοζυγίων προσφοράς και ζήτησης, καταγραφή του υδατικού ισοζυγίου, εξοικονόμηση των υδατικών πόρων με ήπιες παρεμβάσεις διαχείρισης της ζήτησης του νερού σε όλους τους τομείς, στροφή σε καλλιέργειες μη υδροβόρες αλλά εξίσου αν όχι πιο αποδοτικές από τις σημερινές, βιώσιμη αξιοποίηση των αποθεμάτων, αύξηση της αποδοτικότητας των υδραυλικών έργων με συμβατά έργα μικρής κλίμακας και εμπλουτισμό του υδροφόρου ορίζοντα, σε συνδυασμό με μικρομεσαία φράγματα και ταμιευτήρες. Όλα τα παραπάνω έργα είναι μικρότερης κλίμακας, συμβατά με το περιβάλλον και ικανά να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά το υδατικό πρόβλημα της Θεσσαλίας, χωρίς την προσφυγή σε φαραωνικού τύπου μη βιώσιμες λύσεις.

Θα πρέπει λοιπόν, έστω και τώρα, να αναλογιστούμε ως κοινωνία με ψυχραιμία και μακριά από τους λαϊκισμούς και τις μικροπολιτικές επιδιώξεις ορισμένων τοπικών παραγόντων ποια είναι η λύση εκείνη που εξασφαλίζει άμεσες απαντήσεις στις σημερινές ανάγκες των Θεσσαλών και, κυρίως, σέβεται το μέλλον των επόμενων γενεών της περιοχής μας.

<http://www.eleftheria.gr/m/%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BB%CE%BB%CE%BF%CE%BD/item/41888-.html>